

Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

► **B**

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 98/70/EÜ,

13. oktoober 1998,

bensiini ja diislikütuse kvaliteedi ning nõukogu direktiivi 93/12/EMÜ muutmise kohta

(EÜT L 350, 28.12.1998, lk 58)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
► <u>M1</u>	Komisjoni direktiiv 2000/71/EÜ, 7. november 2000	L 287	46	14.11.2000
► <u>M2</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/17/EÜ, 3. märts 2003	L 76	10	22.3.2003
► <u>M3</u>	Euroopa parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1882/2003, 29. september 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M4</u>	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/30/EÜ, 23. aprill 2009	L 140	88	5.6.2009
► <u>M5</u>	Komisjoni direktiiv 2011/63/EL, 1. juuni 2011	L 147	15	2.6.2011

▼B**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV
98/70/EÜ,****13. oktoober 1998,****benssiini ja diislikütuse kvaliteedi ning nõukogu direktiivi
93/12/EMÜ muutmise kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾toimides asutamislepingu artiklis 189b sätestatud korras ⁽³⁾ vastavalt lepituskomitees 29. juunil 1998 heakskiidetud ühistekstile

ning arvestades, et:

- (1) erinevused liikmesriikide vastuvõetud õigusaktides või haldusmeetmetes otto- ja diiselmootoriga varustatud sõidukites kasutatavate tava- ja alternatiivkütuste spetsifikatsioonide osas tekitavad ühenduses kaubandustõkkeid ning võivad seega otseselt mõjutada siseturu rajamist ja toimimist ning Euroopa auto- ja rafineerimistööstuse rahvusvahelist konkurentsivõimet; vastavalt asutamislepingu artikli 3b sätetele on seetõttu vajalik ühtlustada selle valdkonna õigusaktid;
- (2) asutamislepingu artikli 100a lõikes 3 nähakse ette, et komisjoni ettepanekutes, mis on suunatud siseturu rajamisele ja toimimisele ning mis käsitlevad muu hulgas tervise- ja keskkonnakaitset, võetakse aluseks kaitstuse kõrge tase;
- (3) selliseid esmaseid õhu saasteaineid nagu lämmastikoksiidid, põletamata süsivesinikud, tahked osakesed, süsinikmonooksiidid, benseenid ja muud mürgised heitgaasid, mis põhjustavad teisest saasteainete, nagu osooni tekkimist, paisatakse mootorsõidukite heitgaaside ja -aurudega märkimisväärsel hulgal õhku ning seega kujutavad need otsest ja kaudset arvestatavat ohtu inimeste tervisele ja keskkonnale;

⁽¹⁾ EÜT C 77, 11.3.1997, lk 1, ja EÜT C 209, 10.7.1997, lk 25.⁽²⁾ EÜT C 206, 7.7.1997, lk 113.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 10. aprilli 1997. aasta arvamus (EÜT C 132, 28.4.1997, lk 170), nõukogu 7. oktoobri 1997. aasta ühine seisukoht (EÜT C 351, 19.11.1997, lk 1) ja Euroopa Parlamendi 18. veebruari 1998. aasta otsus (EÜT C 80, 16.3.1998, lk 92). Euroopa Parlamendi 15. septembri 1998. aasta otsus (EÜT C 313, 12.10.1998). Nõukogu 17. septembri 1998. aasta otsus.

▼B

- (4) vaatamata järjest karmimatele sõidukite heitgaaside piirväärtustele, mis on sätestatud nõukogu direktiivis 70/220/EMÜ ⁽¹⁾ ja nõukogu direktiivis 88/77/EMÜ ⁽²⁾, tuleb rahuldava õhukvaliteedi saavutamiseks võtta edasisi meetmeid sõidukite ja muude allikate tekitatud õhusaaste vähendamiseks;
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 94/12/EÜ ⁽³⁾ artiklis 4 viidi sisse uus lähenemisviis heidete vähendamiseks aastal 2000 ja pärast seda ning nõuti, et komisjon uuriks muu hulgas, mil määral võiks bensiini ja diisli ning muude kütuste kvaliteedi parandamine aidata kaasa õhusaaste vähendamisele;
- (6) lisaks 2000. aastal algavale kütusespetsifikatsioonide algetapile tuleks sätestada 2005. aastal jõustuv teine etapp, mis võimaldab tööstusharul teha oma tootmisplaanide kohandamiseks vajalikke investeeringuid;
- (7) I, II, III ja IV lisa kehtestatud spetsifikatsioonidele vastav bensiin ja diislikütus on Euroopa Ühenduse turul juba saadaval;
- (8) Euroopa programmiga „Auto/Oil”, mille üksikasjad on esitatud komisjoni teatises autotranspordi tekitatud õhusaaste kontrollimise tulevikustrateegia kohta, aidatakse kaasa teadusliku, tehnilise ja majandusliku aluse loomisele, millele saab rajada soovitusel, võtmaks ühenduse tasandil kasutusele bensiini ja diislikütuse uued keskkonnakaitselised spetsifikatsioonid;
- (9) bensiini ja diislikütuse keskkonnakaitseliste spetsifikatsioonide kasutuselevõtmisel on tähtis roll üleeuroopaliste ja siseriiklike/piirkondlike/kohalike majandusliku tasuvuse meetmete paketi, mida tuleks ellu viia nii, et võetaks arvesse iga meetme kulud ja tulud;
- (10) üleeuroopaliste ja siseriiklike/piirkondlike/kohalike ühitatud meetmete rakendamine sõidukite heitgaaside vähendamiseks on osa ühenduse üldstrateegiast, mille eesmärk on tasakaalustatud ja kulude-tulude kriteeriumidele vastav liikuvate ja paiksete allikate õhusaaste vähendamine;
- (11) eelkõige linnapiirkondades tuleb lühikese ajaga vähendada sõidukite saastavaid heitgaase, mille hulka kuuluvad sellised esmased saasteained nagu põletamata süsivesinikud ja süsinikmonoksiid, teisesed saasteained, nagu osoon, mürgised heitgaasid, nagu benseen, ja tahkete osakeste heitmed; sõidukite saastavaid heitgaase saab linnapiirkondades otsekohe vähendada, muutes mootorsõidukite kütuse koostist;

⁽¹⁾ EÜT L 76, 6.4.1970, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/69/EÜ (EÜT L 350, 28.12.1998, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 36, 9.2.1988, lk 33. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 96/1/EÜ (EÜT L 40, 17.2.1996, lk 1).

⁽³⁾ EÜT L 100, 19.4.1994, lk 42.

▼B

- (12) õhukvaliteedi seisukohalt võimaldab hapniku kaasamine ning aromaatsete süsivesinike, küllastumata süsivesinike, benseeni ja väevli vähendamine saada paremat kütuse kvaliteeti;
- (13) nõukogu 19. oktoobri 1992. aasta direktiivi 92/81/EMÜ (mineeraalõlilede kehtestatud aktsiisimaksude struktuuri ühtlustamise kohta) ⁽¹⁾ sätted ning eelkõige selle artikli 8 lõige 4 pärivad ja võivad takistada liikmesriikidel diferentseeritud aktsiisimaksu kasutamist, mille eesmärk on tõsta kütuse kvaliteeti ühenduse kütusespetsifikatsioonidest kõrgemale;
- (14) diferentseeritud aktsiisimaksu kasutamine liikmesriikides võib soodustada täiustatud kütuste kasutuselevõttu, mis on kooskõlas siseriiklike prioriteetide, suutlikkuse ja nõuetega;
- (15) komisjon on esitanud energiatoodete direktiivi ettepaneku; muu hulgas on ettepaneku eesmärk lubada liikmesriikidel aktiivsemalt kasutada diferentseeritud aktsiisimaksude näol rahalisi stiimuleid, edendamaks täiustatud kütuste kasutuselevõttu;
- (16) üldiselt puuduvad kütusespetsifikatsioonid, mille eesmärk on nii heitgaaside kui -aurude vähendamine;
- (17) pliibensiini põletamisest tekkiv pliiõhusaaste kujutab endast ohtu inimeste tervisele ja keskkonnale; suur samm edasi on see, et aastaks 2000 saavad peaaegu kõik bensiiniga sõitvad maanteesõidukid kasutada tööks pliivaba bensiini, ja seega on kohane rangelt piirata pliibensiini turustamist;
- (18) sõidukite heitgaaside vähendamise vajadus ja olemasolev rafineerimistehnoloogia õigustavad pliivaba bensiini ja diislikütuse turustamisel keskkonnakaitseliste kütusespetsifikatsioonide kehtestamist;
- (19) tundub asjakohane näha ette kaks liiki diislikütust ja bensiini, millest üks on kõrgema kvaliteediga diislikütus ja teine on kõrgema kvaliteediga bensiin; on vaja, et see kõrgema kvaliteediga diislikütus või bensiin asendaks turul madalama kvaliteediga diislikütuse või bensiini aastaks 2005; kuid tuleb ette näha asjakohane säte selle asendamise edasilükkamiseks, kui 2005. aasta kohaldamine põhjustab liikmesriigile suuri raskusi ja selle tööstusharud ei suuda teha vajalikke muudatusi oma tootmisvõimsustes;

⁽¹⁾ EÜT L 316, 31.10.1992, lk 12. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 94/74/EÜ (EÜT L 365, 31.12.1994, lk 46).

▼B

- (20) kaitsmaks inimeste tervist ja/või keskkonda konkreetsetes aglomeraatides või konkreetsetes ökoloogiliselt tundlikes piirkondades, kus on õhukvaliteedi eriprobleemid, tuleks liikmesriikidel lubada käesolevas direktiivis sätestatud korra alusel nõuda, et kütuseid võib turustada ainult siis, kui need vastavad käesoleva direktiiviga kehtestatud nõuetest karmimatele keskkonnakaitseliste spetsifikatsioonidele; see kord on erand teabe esitamise korrast, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivis 98/34/EMÜ, millega nähakse ette tehniliste standardite ja normide kohta käiva teabe ning infoühiskonna teenuste eeskirjade esitamise kord; ⁽¹⁾
- (21) käesoleva direktiivi alusel nõutava kütuse kvaliteedistandardi täitmise tagamiseks kehtestavad liikmesriigid järelevalvesüsteemid; need järelevalvesüsteemid peaksid rajanema proovide võtmise ja testimise ühisel korral ning liikmesriikide kogutud teave kütuse kvaliteedi kohta edastatakse ühtlustatud vormis komisjonile;
- (22) komisjon esitab põhjaliku hinnangu alusel ettepaneku, mis täiendab III ja IV lisas osutatud bensiini ja diislikütuse kohustuslikku spetsifikatsiooni, mida tuleb kohaldada alates 1. jaanuarist 2005; kui see on asjakohane, võib komisjoni ettepanekus sätestada ka teiste kütuste, näiteks vedelgaasi, maagaasi ja biokütuste keskkonnakaitselised spetsifikatsioonid; on olemas suured sõidukipargid (bussid, taksod, kommertsveokid jne), mis põhjustavad suure osa linnasaastest ja millele oleksid kasulikud eraldi spetsifikatsioonid;
- (23) arvestades teaduslikke ja tehnilisi edusamme võib olla soovitatav täiustada käesolevas direktiivis kehtestatud spetsifikatsioonide mõõtmise standardmeetodeid; selleks tuleks sätestada käesoleva direktiivi lisade kohandamine tehnika arenguga;
- (24) tuleks tunnistada kehtetuks nõukogu 20. märtsi 1985. aasta direktiiv 85/210/EMÜ bensiini pliisisaldust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, ⁽²⁾ nõukogu 5. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/536/EMÜ bensiini kütusekomponentide asendamisega säästetud toornafta kohta ⁽³⁾ ning nõukogu 23. märtsi 1993. aasta direktiivi 93/12/EMÜ (teatavate vedelkütuste väävlisisalduse kohta) ⁽⁴⁾ artikli 1 lõike 1 punkt b ja artikli 2 lõige 1;

⁽¹⁾ EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37. Direktiivi on muudetud direktiiviga 98/48/EÜ (EÜT L 217, 5.8.1998, lk 18).

⁽²⁾ EÜT L 96, 3.4.1985, lk 25. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.

⁽³⁾ EÜT L 334, 12.12.1985, lk 20. Direktiivi on muudetud komisjoni direktiiviga 87/441/EMÜ (EÜT L 238, 21.8.1987, lk 40).

⁽⁴⁾ EÜT L 74, 27.3.1993, lk 81.

▼ B

- (25) 1994. aasta ühinemisakti artiklis 69 nimetatud Austria üleminekumeetmed hõlmavad direktiivi 85/210/EMÜ artiklit 7; konkreetsetel keskkonkakaitsetel põhjustel tuleks selle üleminekumeetme kohaldamist pikendada 1. jaanuarini 2000;
- (26) 20. detsembril 1994. aastal sõlmiti Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vaheline *modus vivendi*, mis käsitleb vastavalt asutamislepingu artiklis 189b ⁽¹⁾ sätestatud menetlusele vastuvõetud õigusaktide rakendusmeetmeid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

▼ M4*Artikkel 1***Reguleerimisala**

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse maantee sõidukitele ja väljaspool teid kasutatavatele liikurmasinadele (sealhulgas siseveelaevadele, kui need ei ole merel), põllu- ja metsamajanduslikele traktoritele ning väike-laevadele, kui need ei ole merel:

- a) tervise ja keskkonnaga seotud põhjustel otto- ja diiselmootorites kasutatavatele kütustele tehnilised spetsifikatsioonid, võttes sealjuures arvesse nimetatud mootorite tehnilisi nõudeid, ja
- b) kütuse elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguse vähendamise eesmärk.

▼ M2*Artikkel 2***Mõisted**

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *bensiin* — igasugune lenduv mineraalõli, mis on ette nähtud kasutamiseks sisepõlemisega ottomootorites sõidukite käivitamiseks ja mis kuulub CN-koodide 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 ja 2710 11 59 ⁽²⁾ alla;
2. *diislikütus* — CN-koodi 2710 19 41 ⁽³⁾ alla kuuluv gaasiõli, mida kasutatakse direktiivides 70/220/EMÜ ja 88/77/EMÜ nimetatud iseliikuvates sõidukites;

⁽¹⁾ EÜT C 102, 4.4.1996, lk 1.

⁽²⁾ Nende CN-koodide numeratsioon on määratletud ühises tollitariifistikus, muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2031/2001 (EÜT L 279, 23.10.2001, lk 1).

⁽³⁾ Nende CN-koodide numeratsioon on määratletud ühises tollitariifistikus, muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 2031/2001 (EÜT L 279, 23.10.2001, lk 1).

▼ M4

3. „gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid kasutatavares liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevades), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades” – toornaftast saadud vedelkütus, mis kuulub CN-koodide 2710 19 41 ja 2710 19 45 ⁽¹⁾ alla ning on mõeldud kasutamiseks direktiivides 94/25/EÜ, ⁽²⁾ 97/68/EÜ ⁽³⁾ ja 2000/25/EÜ ⁽⁴⁾ osutatud diiselmootorites;

▼ M2

4. *äärepoolseimad piirkonnad* — Prantsusmaal Prantsuse ülemeredepartemangud, Portugalis Assoorid ja Madeira ning Hispaanias Kanaari saared;

▼ M4

5. „liikmesriigid, kus on madalad suvised õhutemperatuurid” – Eesti, Iirimaa, Leedu, Läti, Rootsi, Soome, Taani ja Ühendkuningriik;
6. „elutsükli jooksul tekkivad kasvuhoonegaaside heitkogused” – kõik kütusega (sealhulgas kütusesegudega) ning tarnitud energiaga seotud CO₂, CH₄ ja N₂O heidete netokogused. See hõlmab sõltumata heidete tekkimise kohast kõiki kaevandamise või maaviljeluse asjaomaseid etappe, sealhulgas maakasutuse muutusi, transporti ja jaotamist, töötlemist ja põlemist;
7. „kasvuhoonegaaside heitkogused energiaühiku kohta” – kütusega või tarnitud energiaga seotud kasvuhoonegaaside heitkogustega võrdväärse CO₂ kogumass jagatuna kütuse või tarnitud energia kogu energiasisaldusega (kütuse puhul väljendatuna selle madala kütteväärtusena);
8. „tarnija” – üksus, mis vastutab selle eest, et kütus või energia läbib aktsiisimaksu punkti, või kui aktsiisi ei kehti, mis tahes muu liikmesriigi poolt määratud asjakohane üksus;
9. „biokütused” – sama tähendus nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivis 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ⁽⁵⁾.

▼ B*Artikkel 3***Bensiin**

1. Liikmesriigid keelustavad oma territooriumil pliibensiini turustamise hiljemalt 1. jaanuaril 2000.

⁽¹⁾ CN-koodide numbrid vastavalt ühisele tollitariifistikule (EÜT L 256, 7.6.1987, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 164, 30.6.1994, lk 15.

⁽³⁾ EÜT L 59, 27.2.1998, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 173, 12.7.2000, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk 16

▼ **M4**

2. Liikmesriigid tagavad, et bensiini tohib nende territooriumil turule viia ainult siis, kui see vastab I lisas sätestatud keskkonnanakaitsetele spetsifikatsioonidele.

Liikmesriigid võivad siiski äärepoolseimate piirkondade jaoks ette näha erisätteid sellise bensiini kasutuselevõtmiseks, mille maksimaalne väävlisaldus on 10 mg/kg. Käesolevat sätet kohaldavad liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

3. Liikmesriigid nõuavad tarnijatelt maksimaalselt 2,7 % hapnikusisaldusega ja maksimaalselt 5 % etanoolisisaldusega bensiini turuleviimist kuni aastani 2013 ja võivad nõuda sellise bensiini turuleviimist pikemaks ajavahemikuks, kui nad peavad seda vajalikuks. Nad tagavad asjakohase teabe andmise tarbijatele bensiini biokütusesisalduse ning eriti eri bensiinisegude sobiva kasutamise kohta.

4. Madala suvise õhutemperatuuriga liikmesriigid võivad lubada lõike 5 kohaselt suveperioodil viia turule bensiini, mille maksimaalne aururõhk on 70 kPa.

Liikmesriigid, kus ei kohaldata esimeses lõigus sätestatud erandit, võivad lõike 5 kohaselt lubada suveperioodil viia turule etanoolisisaldusega bensiini, mille maksimaalne aururõhk on 60 kPa, millele lisandub III lisas nimetatud lubatud aururõhu erand, tingimusel et kasutatud etanool on biokütus.

5. Kui liikmesriigid soovivad kohaldada ühte lõikes 4 sätestatud eranditest, teavitavad nad sellest komisjoni ja esitavad kogu asjakohase teabe. Komisjon hindab erandi soovitatavust ja kestust, võttes arvesse nii:

- a) tänu suuremale aururõhule välditavaid sotsiaalmajanduslikke probleeme, sealhulgas ajaliselt piiratud tehnilise kohandamise vajadust, kui ka
- b) suurema aururõhu tagajärgi keskkonnale ja tervisele ning eelkõige mõju kooskõlale õhukvaliteeti käsitlevate ühenduse õigusaktidega nii asjaomases liikmesriigis kui ka teistes liikmesriikides.

Kui komisjoni hinnangust nähtub, et erandi tõttu kaoks kooskõla õhukvaliteeti või õhureostust, sealhulgas asjakohaseid piirväärtusi ja õhusaasteainete ülemmäärasid käsitlevate ühenduse õigusaktidega, lükatakse taotlus tagasi. Komisjon peaks arvestama ka asjakohaseid sihtväärtusi.

Kui komisjon ei ole kogu asjakohase teabe saamisest alates kuue kuu jooksul vastuväiteid esitanud, võib asjaomane liikmesriik taotletud erandit kohaldada.

▼M4

6. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid jätkuvalt lubada turustada väikest kogust pliibensiini, mille pliisisaldus on kuni 0,15 g/l, maksimaalselt 0,03 % müügi kogumahust, et kasutada seda spetsiifiliste omadustega vanades sõidukites ja levitada erihuvirühmade kaudu.

*Artikkel 4***Diislikütus**

1. Liikmesriigid tagavad, et diislikütust tohib nende territooriumil turustada ainult siis, kui see vastab II lisa sätestatud spetsifikatsioonidele.

Olenemata II lisa nõuetest võivad liikmesriigid lubada turustada diislikütust, mille rasvhappe metüülestri (FAME) sisaldus ületab 7 %.

Liikmesriigid tagavad asjakohase teabe andmise tarbijatele diislikütuse biokütusesisalduse, eelkõige FAME sisalduse kohta.

2. Liikmesriigid tagavad, et hiljemalt 1. jaanuarist 2008 võib gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevades), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades, turule viia nende territooriumil ainult sel juhul, kui selle väävlisisaldus ei ületa 1 000 mg/kg. Alates 1. jaanuarist 2011 on sellise gaasiõli maksimaalne lubatud väävlisisaldus 10 mg/kg. Liikmesriigid tagavad, et vedelkütuseid, mis ei ole selline gaasiõli, võib kasutada siseveelaevades ja väikelaevades ainult sel juhul, kui nende vedelkütuste väävlisisaldus ei ületa selle gaasiõli maksimaalset lubatud väävlisisaldust.

Liikmesriigid võivad siiski väheolulise reostuse arvessevõtmiseks tarneahelas alates 1. jaanuarist 2011 lubada, et gaasiõli, mis on ette nähtud kasutamiseks väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevades), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades, võib sisaldada lõpp-punktis lõppkasutajatele turustamisel väävlit kuni 20 mg/kg. Liikmesriigid võivad ka lubada, et kuni 31. detsembrini 2011 võib raudteesõidukite ning põllu- ja metsamajanduslike traktorite jaoks jätkuvalt turule viia gaasiõli, mis sisaldab väävlit kuni 1 000 mg/kg, tingimusel et nad suudavad tagada, et sellega ei kahjustata heitekontrollisüsteemide nõuetekohast toimimist.

3. Liikmesriigid võivad äärepoolseimate piirkondade jaoks ette näha erisätted sellise diislikütuse ja gaasiõli kasutuselevõtmiseks, mille maksimaalne väävlisisaldus on 10 mg/kg. Seda sätet kohaldavad liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni.

▼M4

4. Karmide talvetingimustega liikmesriikides võib diislikütuse ja gaasiõlide maksimaalse destillatsioonipunkti 65 % 250 °C juures asendada maksimaalse destillatsioonipunktiga 10 % (vol/vol) 180 °C juures.

▼B*Artikkel 5***Vaba ringlus**

Ükski liikmesriik ei tohi keelata, piirata ega vältida käesoleva direktiivi nõuetele vastavate kütuste turuleviimist.

*Artikkel 6***Rangemate keskkonkaitseliste spetsifikatsioonidega kütuste turustamine****▼M2**

1. Kaitsmaks konkreetsetes aglomeratsioonides elanikkonna tervist või liikmesriigi konkreetsetes ökoloogiliselt või keskkondlikult tundlikes piirkondades keskkonda, kui õhu- või põhjavee saaste on või kui on põhjust arvata, et sellest võib saada tõsine ja korduv probleem inimeste tervisele ja keskkonnale, võib liikmesriik erandina artiklitest 3, 4 ja 5 ning vastavalt asutamislepingu artikli 95 lõikele 10 võtta meetmeid, nõudes, et tema territooriumi konkreetsetes piirkondades turustatakse kogu sõidukipargile või selle osale ainult selliseid kütuseid, mis vastavad käesolevas direktiivis sätestatud spetsifikatsioonidest karmimatele keskkonkaitseliste spetsifikatsioonidele.

▼B

2. Kui liikmesriik soovib kasutada lõikes 1 sätestatud erandit, esitab ta komisjonile aegsasti taotluse koos põhjendusega. Põhjendus peab sisaldama tõendeid selle kohta, et erandi kasutamisel arvestatakse proportsionaalsuse põhimõtet ja et see ei tekita isikute ja kaupade vaba liikumise häireid.

▼M2

3. Asjaomased liikmesriigid esitavad komisjonile asjakohased keskkonnaandmed kõnealuse aglomeratsiooni või piirkonna ning kavandatavate meetmete eeldatavate mõjude kohta keskkonnale.

▼B

4. Komisjon edastab selle teabe viivitamata teistele liikmesriikidele.

5. Liikmesriigid võivad esitada taotluse kohta oma märkused ja põhjendused kahe kuu jooksul alates sellest, kui komisjon on teabe edastanud.

▼B

6. Komisjon teeb liikmesriikide taotluse suhtes otsuse kolme kuu jooksul alates kuupäevast, mil liikmesriigid oma märkused esitasid. Komisjon arvestab liikmesriikide märkustega ja teatab neile oma otsusest ning informeerib samal ajal Euroopa Parlamenti ja nõukogu.

▼M2

▼B*Artikkel 7***Muutus toornafta tarnimises**

Kui erakorraliste sündmuste tagajärjel põhjustab toornafta või naftatoodete tarnimise äkiline muutus liikmesriigi rafineerimistehastele raskusi artiklite 3 ja 4 kütusespetsifikatsioonide nõuete täitmisel, teatab liikmesriik sellest komisjonile. Olles teatanud sellest teistele liikmesriikidele, võib komisjon lubada kasutada selles liikmesriigis kuni kuue kuu jooksul ühe või mitme kütusekomponendi suuremaid piirväärtusi.

Komisjon teavitab liikmesriike ja teatab oma otsusest Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Liikmesriik võib komisjoni otsuse ühe kuu jooksul alates teate saamisest nõukogule suunata.

Ühe kuu jooksul alates küsimuse suunamisest võib nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega teha teistsuguse otsuse.

▼M4*Artikkel 7a***Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamine**

1. Liikmesriigid määravad tarnija või tarnijad, kes vastutavad tarnitud kütuse või energia elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve eest. Maanteeõidukites kasutatava elektri tarnijate puhul tagavad liikmesriigid, et sellised tarnijad võivad ühineda lõikes 2 sätestatud vähendamise kohustusega, kui nad suudavad näidata, et nad on võimelised nendes sõidukites kasutamiseks tarnitavat elektrit nõuetekohaselt mõõtma ja jälgima.

Alates 1. jaanuarist 2011 esitavad tarnijad igal aastal liikmesriigi poolt määratud asutusele liikmesriigis tarnitud kütuste ja energia kasvuhoonegaasi intensiivsuse kohta aruande, mis sisaldab vähemalt järgmist teavet:

- a) iga tarnitud kütuse- või energialiigi kogumaht koos ostukoha ja päritoluga ning
- b) kütuse elutsükli jooksul tekkivad kasvuhoonegaaside heitkogused energiaühiku kohta.

▼ **M4**

Liikmesriigid tagavad aruannete kontrollimise.

Komisjon kehtestab vajaduse korral suunised käesoleva lõike rakendamise kohta.

2. Liikmesriigid nõuavad, et tarnijad vähendaksid võimalikult sujuvalt elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid kuni 10 % 31. detsembriks 2020, võrreldes lõike 5 punktis b osutatud kütuse alusstandardiga. See vähendamine koosneb:

a) 6 % vähendamisest 31. detsembriks 2020. Liikmesriigid võivad nõuda, et tarnijad täidaksid järgmisi vahe-eesmärke: 2 % 31. detsembriks 2014 ja 4 % 31. detsembriks 2017;

b) täiendavast soovituslikust eesmärgist 2 % 31. detsembriks 2020 vastavalt artikli 9 lõike 1 punktile h, mis saavutatakse ühe või mõlema järgmise meetodiga:

i) transpordiks mõeldud energia tarnimine kasutamiseks iga liiki maanteeõidukites, väljaspool teid kasutatavates liikurmasinates (sealhulgas siseveelaevad), põllu- ja metsamajanduslikes traktorites ning väikelaevades;

ii) mis tahes tehnoloogia (sealhulgas süsinikdioksiidi kogumine ja säilitamine) kasutamine, millega saab vähendada tarnitud kütuse või energia elutsükli jooksul tekkivaid kasvuhoonegaaside heitkoguseid energiaühiku kohta;

c) täiendavast soovituslikust eesmärgist 2 % 31. detsembriks 2020 vastavalt artikli 9 lõike 1 punktile i, mis saavutatakse Kyoto protokolliga puhta arengu mehhanismi kaudu ostetud heitkoguste vähendamise ühikute kasutamisega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ (millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem) ⁽¹⁾ tingimustele.

3. Biokütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogused arvutatakse artikli 7d kohaselt. Teiste kütuste ja muu energia elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogused arvutatakse käesoleva artikli lõike 5 alusel sätestatud meetodit kasutades.

4. Liikmesriigid tagavad, et tarnijate rühm võib täita lõikes 2 sätestatud vähendamise eesmärgi ühiselt. Sellisel juhul loetakse nad lõike 2 tähenduses üheks tarnijaks.

⁽¹⁾ ELT L 275, 25.10.2003, lk 32.

▼ **M4**

5. Käesoleva artikli rakendamiseks vajalikud meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Nende meetmete hulka kuuluvad eriti:

- a) muude kui biokütuste ja energia elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamise meetod;
- b) meetod, millega määratakse enne 1. jaanuari 2011 kütuste alusstandard, mis põhineb fossiilkütuste elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkogustel energiaühiku kohta 2010. aastal lõike 2 tähenduses;
- c) kõik lõike 4 rakendamiseks vajalikud eeskirjad;
- d) meetod elektrimaanteesõidukite panuse arvutamiseks, mis on kooskõlas direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõikega 4.

*Artikkel 7b***Biokütuste säästlikkuse kriteeriumid**

1. Sõltumata sellest, kas tooraine on kasvatatud ühenduse territooriumil või väljaspool seda, võetakse biokütustest toodetud energiat arvesse artikli 7a eesmärkidel üksnes siis, kui need vastavad käesoleva artikli lõigetes 2 kuni 6 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele.

Jäätmetest ja jääkidest (välja arvatud põllumajanduslikust tootmisest, vesiviljelusest, kalandusest ja metsatööstusest pärit jääkidest) toodetud biokütused peavad siiski selleks, et neid Artiklis 7a osutatud eesmärkidel arvesse võetaks, vastama üksnes käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele.

2. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine tänu biokütuste kasutamisele on vähemalt 35 %.

Alates 1. jaanuarist 2017 on lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine tänu biokütuste kasutamisele vähemalt 50 %. Alates 1. jaanuarist 2018 on kõnealune kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine vähemalt 60 % biokütuste osas, mis on toodetud käitistes, mis alustasid tootmist 1. jaanuaril 2017 või hiljem.

Biokütuste kasutamisest tulenevat kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist arvutatakse vastavalt artikli 7d lõikele 1.

23. jaanuaril 2008 tegutsevates käitistes toodetud biokütuste puhul kohaldatakse esimest lõiku alates 1. aprill 2013.

▼M4

3. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud suure bioloogilise mitmekesisusega maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida 2008. aasta jaanuaris või pärast seda iseloomustas üks järgmistest seisunditest, olenemata sellest, kas seda maatikki iseloomustab see seisund ka praegu:

a) ürgmets ja muu metsamaa, st looduslike liikidega mets ja muu metsamaa, kus ei ole selgelt nähtavaid märke inimtegevusest ja kus ökoloogilised protsessid ei ole olulisel määral häiritud;

b) maa-alad, mis on määratud:

i) õigusaktide alusel või asjakohase pädeva asutuse poolt looduskaitsealadeks või

ii) haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsealadeks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rahvusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu poolt koostatud loeteludesse, tingimusel et neid tunnustatakse vastavalt artikli 7c lõike 4 teisele lõigule;

kui ei esitata tõendeid, et asjaomase tooraine tootmine ei olnud nende looduskaitse-eesmärkidega vastuolus;

c) suure bioloogilise mitmekesisusega rohumaad, mis on:

i) looduslik, st rohumaad, mis inimsekkumiseta jääks rohumaaks ja mis säilitab loodusliku liigilise koostise ja ökoloogilised omadused ning protsessid, või

ii) mittelooduslik, st rohumaad, mis inimsekkumiseta ei jääks rohumaaks ja mis on liigirikas ja rikkumata, välja arvatud juhul, kui on tõendatud, et tooraine kogumine on vajalik rohumaad seisundi säilimiseks.

Komisjon kehtestab kriteeriumid ja geograafilise ulatuse, et määrata kindlaks, milline rohumaad on kuulub esimese lõigu punkti c alla. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud suure süsinikuvaruga maa-alalt, see tähendab maa-alalt, mida 2008. aasta jaanuaris iseloomustas üks järgmistest seisunditest, kuid mida see seisund enam ei iseloomusta:

a) märgalad, see tähendab pidevalt või suurema osa aastast veega kaetud või veest küllastunud maa-alad;

b) püsivalt metsastatud alad, see tähendab üle ühe hektari suurused maa-alad, millel on üle viie meetri kõrgused puud, mille võrade liitus on üle 30 %, või mis suudavad *in situ* kõnealuste künnisteni jõuda;

▼ **M4**

c) üle ühe hektari suurused maa-alad, millel on üle viie meetri kõrgused puud võrade liitusega 10 kuni 30 %, või puud, mis suudavad *in situ* kõnealuste künnisteni jõuda, juhul kui ei esitata tõendeid selle kohta, et maa-ala süsivesinikuvaru enne ja pärast kasutuselevõttu on niisugune, et kui kasutada IV lisa C osas sätestatud meetodikat, on käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimused täidetud.

Käesoleva lõike sätteid ei kohaldata, kui tooraine hankimise ajal iseloomustas maa-ala sama seisund kui 2008. aasta jaanuaris.

5. Lõikes 1 osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuseid ei valmistata toorainest, mis on saadud maa-alalt, mis oli 2008. aasta jaanuaris turbaraba, juhul kui ei esitata tõendeid selle kohta, et selle tooraine viljelus ja kogumine ei too kaasa varem kuivendamata pinnase kuivendamist.

6. Ühenduses kasvatatud põllumajanduslik tooraine, mida kasutatakse artiklis 7a osutatud eesmärkidel arvesse võetud biokütuste tootmiseks, saadakse vastavalt nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ⁽¹⁾ II lisa punktis A pealkirja all „Keskkond” ja punktis 9 loetletud nõuetele ja standarditele ning vastavalt kõnealuse määruse artikli 6 lõike 1 kohaselt määratletud heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste miinimumnõuetele.

7. Komisjon esitab iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande nende kolmandate riikide ja liikmesriikide kohta, kes on ühenduses tarbitavate biokütuste või biokütuste tooraine oluliseks allikaks ja lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide täitmise ning pinnase, vee ja õhu kaitseks võetud riiklike meetmete kohta. Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal.

Komisjon esitab iga kahe aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande mõju kohta, mida kasvav nõudlus biokütuste järele avaldab sotsiaalsele säästlikkusele ühenduses ja kolmandates riikides, samuti ühenduse biokütusepoliitika mõju kohta toiduainete taskukohase hinnaga kättesaadavusele, eelkõige arengumaade elanikele, ning üldisemate arengüküsimuste kohta. Aruandes käsitletakse maakasutusõiguste järgimist. Aruandes esitatakse ühenduses tarbitava biokütuse tooraine oluliseks allikaks olevate nii kolmandate riikide kui ka liikmesriikide puhul andmed selle kohta, kas asjaomane riik on ratifitseerinud ja rakendanud kõik järgmised Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) konventsioonid:

— sunniviisilise või kohustusliku töö konventsioon (nr 29);

— ühinemisvabaduse ja organiseerumisõiguse kaitse konventsioon (nr 87);

⁽¹⁾ ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

▼M4

- organiseerumisõiguse ja kollektiivse läbirääkimisõiguse kaitse konventsioon (nr 98);
- konventsioon mees- ja naistöötajate võrdse tasustamise kohta võrdväärse töö eest (nr 100);
- sunniviisilise töö kaotamise konventsioon (nr 105);
- töö- ja kutsealast diskrimineerimist käsitlev konventsioon (nr 111);
- töölevõetava isiku vanuse alammäära konventsioon (nr 138);
- lapsele sobimatu töö ja muu talle sobimatu tegevuse viivitamatu keelustamise konventsioon (nr 182).

Aruandes esitatakse ühenduses tarbitava biokütuse tooraine oluliseks allikaks olevate nii kolmandate riikide kui ka liikmesriikide puhul andmed selle kohta, kas asjaomane riik on ratifitseerinud ja rakendanud:

- Cartagena bioohutuse protokoll;
- ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni.

Esimene aruanne esitatakse 2012. aastal. Komisjon teeb vajadusel ettepanekuid parandusmeetmete kohta, eelkõige juhul, kui on olemas tõendid, et biokütuse tootmine avaldab olulist mõju toiduainete hindadele.

8. Liikmesriigid ei keeldu muudel säästlikkusega seotud põhjustel käesoleva artikli kohaselt saadud biokütuste arvessevõtmisest lõikes 1 osutatud eesmärkidel.

*Artikkel 7c***Biokütuste säästlikkuse kriteeriumide järgimise kontrollimine**

1. Kui biokütuseid tuleb arvesse võtta artiklis 7a osutatud eesmärkidel, nõuavad liikmesriigid ettevõtjatelt artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide täitmise tõestamist. Sel põhjusel nõuavad nad, et ettevõtjad kasutaksid massibilansisüsteemi, mis:

- a) võimaldab omavahel segada saadetisi, mis sisaldavad erinevate säästlikkuse näitajatega toorainet või biokütust;
- b) nõuab, et seguga oleks seotud teave punktis a osutatud saadetise säästlikkuse näitajate ja suuruste kohta, ning
- c) näitab, et segust eemaldatud kõikide saadetiste summat kirjeldatakse nii, nagu sellel oleks samad säästlikkuse näitajad ja samad kogused kui segule lisatud kõikide saadetiste summal.

▼M4

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aastatel 2010 ja 2012 aruanded lõikes 1 kirjeldatud massibilansi kontrollimeetodi toimimise kohta ja mõne või kõigi uut tüüpi tooraine või biokütusega seotud muu kontrollimeetodi kasutuselevõtmise võimaluste kohta. Oma hinnangus käsitleb komisjon selliseid kontrollimeetodeid, mille puhul ei pea teave säästlikkuse näitajate kohta olema füüsiliselt seotud konkreetse saadetise või seguga. Hinnangus võetakse arvesse vajadust säilitada kontrollisüsteemi terviklikkus ja tõhusus ning vältida samal ajal tarbetut koormust tööstusharule. Aruandele lisatakse vajaduse korral Euroopa Parlamendi ja nõukogu jaoks ettepanekud muude kontrollimeetodite kasutuselevõtmise kohta.

3. Liikmesriigid võtavad meetmeid, et tagada ettevõtjate poolt usaldusväärse teabe esitamine ning et teha liikmesriikide nõudmisel kättesaadavaks andmed, mida kasutati teabe koostamisel. Liikmesriigid nõuavad, et ettevõtjad tagaksid esitatava teabe asjakohasele standardile vastava sõltumatu auditeerimise ning esitaksid tõendid selle teostamise kohta. Auditi käigus kontrollitakse, kas ettevõtjate kasutatavad süsteemid on täpsed, usaldusväärsed ja pettusekindlad. Samuti hinnatakse selle käigus proovivõtu tihedust ja meetodikat ning andmete stabiilsust.

Esimeses lõigus nimetatud teave sisaldab eelkõige teavet vastavuse kohta artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele, asjakohast ja piisavat teavet pinnase, vee ja õhu kaitseks, rikutud maa taastamiseks ja veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmiseks võetud meetmete kohta ning asjakohast ja piisavat teavet artikli 7b lõike 7 teises lõigus osutatud küsimuste arvessevõtmiseks võetud meetmete kohta.

Vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele koostab komisjon nimekirja esimeses kahes lõigus nimetatud asjakohasest ja piisavast teabest. Komisjon tagab eelkõige, et nimetatud teabe esitamine ei tekitaks ülemäärast halduskoormust ettevõtjatele üldiselt või eelkõige väikemaapidajatele, tootjate organisatsioonidele ja kooperatiividele.

Käesolevas lõikes sätestatud kohustusi kohaldatakse nii ühenduses toodetud kui imporditud biokütuste korral.

Liikmesriigid esitavad käesoleva lõike esimeses lõigus nimetatud teabe kokkuvõtlikul kujul komisjonile. Komisjon avaldab selle teabe kokkuvõtte direktiivi 2009/28/EÜ artiklis 24 osutatud läbipaistvusplatvormis, säilitades samal ajal tundliku äriteabe konfidentsiaalsuse.

▼ **M4**

4. Ühendus püüab sõlmida kolmandate riikidega kahe- või mitme-poolseid lepinguid, mis sisaldavad sätteid käesoleva direktiivi säästlikkuse kriteeriumidele vastavate säästlikkuse kriteeriumide kohta. Kui ühendus on sõlminud lepingud, mis sisaldavad sätteid artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide kohta, võib komisjon otsustada, et nimetatud lepingutega on tõestatud, et kõnealustes riikides kasvatatud toorainest toodetud biokütused vastavad kõnealustele säästlikkuse kriteeriumidele. Nimetatud lepingute sõlmimisel tuleb nõuetekohaselt arvesse võtta meetmeid niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid (näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest), meetmeid pinnase, vee ja õhu kaitseks, kaudseid maakasutuse muudatusi ja rikutud maa taastamist, veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmist ning artikli 7b lõike 7 teises lõigus osutatud küsimusi.

Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud riiklikud või rahvusvahelised kavad, millega kehtestatakse standardid biomassist toodete tootmisele, sisaldavad täpseid andmeid artikli 7b lõike 2 kohaldamise eesmärgil või et kõnealuste kavadega tõestatakse, et biomassi saadetised vastavad artikli 7b lõigetes 3 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumidele. Komisjon võib otsustada, et nimetatud kavad sisaldavad täpseid andmeid, mis annavad teavet meetmetest, mida on võetud niisuguste alade säilitamiseks, mis pakuvad kriitilistes olukordades peamisi ökosüsteemi teenuseid (näiteks valgalade kaitse ja kaitse erosiooni eest), pinnase, vee ja õhu kaitseks, rikutud maa taastamiseks ning veepuuduse all kannatavates piirkondades liigse veetarbimise ärahoidmiseks ja artikli 7b lõike 7 teises lõigus osutatud küsimuste kohta. Komisjon võib samuti tunnustada maa-alasid selliste haruldaste, ohustatud või väljasuremisohus ökosüsteemide või liikide kaitsmiseks, mida on tunnustatud rahvusvahelistes lepingutes või mis on kantud valitsusvaheliste organisatsioonide või Rahvusvahelise Loodusvarade ja Looduskaitse Ühingu poolt koostatud loeteludesse artikli 7b lõike 3 punkti b alapunktis ii nimetatud eesmärkidel.

Komisjon võib otsustada, et vabatahtlikud riiklikud või rahvusvahelised kavad, millega mõõdetakse kasvuhoonegaaside vähenemist, sisaldavad täpseid andmeid artikli 7b lõike 2 kohaldamiseks.

Komisjon võib otsustada, et maa, mis on hõlmatud tõsiselt rikutud või tugevalt saastunud maa parandamise riikliku või piirkondliku taastamisprogrammiga, vastab IV lisa C osa punktis 9 osutatud kriteeriumidele.

5. Komisjon võtab käesoleva artikli lõike 4 kohaseid otsuseid vastu üksnes siis, kui asjaomane leping või kava vastab asjakohastele usaldusväärsuse, läbipaistvuse ja sõltumatu auditi standarditele. Kasvuhoonegaaside vähenemise mõõtmise kavad peavad vastama ka IV lisa metodoloogilistele nõuetele. Artikli 7b lõike 3 punkti b alapunktis ii nimetatud suure bioloogilise mitmekesisusega alade puhul peavad selliste alade nimekirjad vastama piisavatele objektiivsusstandarditele, olema kooskõlas rahvusvaheliselt tunnustatud standarditega ning nägema ette asjakohased edasikaebamismenetlused.

▼ **M4**

6. Lõike 4 kohased otsused võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele. Sellised otsused kehtivad kuni viis aastat.

7. Kui ettevõtja esitab tõendeid või andmeid, mis on saadud vastavalt lepingule või kavale, mille suhtes on tehtud lõike 4 kohane otsus (vastavalt kõnealuse otsuse ulatusele), ei nõua liikmesriik tarnijalt artikli 7b lõigetes 2 kuni 5 sätestatud säästlikkuse kriteeriumide järgimise tõendamiseks täiendavate tõendite ega käesoleva artikli lõike 3 teises lõigus nimetatud meetmete kohta teabe esitamist.

8. Komisjon uurib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel artikli 7b kohaldamist seoses biokütuse allikaga ning otsustab kuue kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest vastavalt artikli 11 lõikes 3 osutatud nõuandemenetlusele, kas asjaomane liikmesriik võib võtta kõnealusest allikast pärit biokütust arvesse artiklis 7a osutatud eesmärkidel.

9. Hiljemalt 31. detsembriks 2012 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis käsitleb:

- a) säästlikkuse kriteeriumeid puudutava teabe esitamiseks loodud süsteemi tõhusust ning
- b) seda, kas õhu, pinnase ja vee ja kaitseks on võimalik ja asjakohane kehtestada kohustuslikke nõudeid, võttes arvesse uusimaid teaduslikke tõendeid ja ühenduse rahvusvahelisi kohustusi.

Komisjon teeb vajadusel ettepanekuid parandusmeetmete kohta.

Artikkel 7d

Biokütuste kasutamise elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguste arvutamine

1. Artikli 7a ja artikli 7b lõike 2 kohaldamisel arvutatakse biokütuste kasutamise elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid järgmiselt:

- a) kasutades biokütuste puhul, mille tootmisviisidest tuleneva kasvuhoonegaaside heitkoguse vähenemise vaikeväärtus on sätestatud IV lisa A või B osas ja mille IV lisa C osa punkti 7 kohaselt arvutatav e_f väärtus on võrdne nulliga või nullist väiksem, seda vaikeväärtust;
- b) kasutades IV lisa C osas sätestatud meetodika kohaselt arvutatud tegelikku väärtust või
- c) kasutades väärtust, mis on arvutatud IV lisa C osa punktis 1 osutatud valemi tegurite summana, milles mõnede tegurite jaoks võib kasutada IV lisa D või E osa summeerimata vaikeväärtusi, ning kõigi teiste tegurite jaoks IV lisa C osas sätestatud meetodika kohaselt arvutatud tegelikke väärtusi.

▼M4

2. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. märtsiks 2010 aruande, mis sisaldab loetelu nende territooriumi alade kohta, mis Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1059/2003 (millega kehtestatakse ühine statistiliste territoriaalüksuste liigitus (NUTS))⁽¹⁾ kohaselt liigitatakse statistiliste territoriaalüksuste liigituse (NUTS) 2. või madalamale tasandile, kus põllumajandusliku tooraine viljelusest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt käesoleva direktiivi IV lisa D osas pealkirja all „Viljeluse summeerimata väärtused” esitatud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed, lisades aruandele meetodi kirjelduse ja kõnealuse loetelu koostamiseks kasutatud andmed. Nimetatud meetodi puhul võetakse arvesse pinnase omadusi, kliimat ning eeldatavat tooraine saagist.

3. Biokütuste jaoks IV lisa A osas sätestatud vaikeväärtusi ning biokütuste puhul IV lisa D osas sätestatud viljeluse summeerimata vaikeväärtusi kohaldatakse üksnes siis, kui tooraine on:

- a) viljeletud väljaspool ühendust;
- b) viljeletud ühenduses aladel, mis on lisatud lõikes 2 osutatud loeteludesse, või
- c) põllumajandusest, vesiviljelusest ja kalandusest pärit jääkidest erinevad jäätmed ja jäägid.

Biokütuste puhul, mis ei kuulu punktide a, b ega c alla, kasutatakse viljeluse tegelikke väärtusi.

4. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. märtsiks 2010 aruande selliste kolmandates riikides asuvate alade loetelu koostamise teostatavuse kohta, kus põllumajandusliku tooraine viljelusest tekkivad tüüpilised kasvuhoonegaaside heitkogused on eelduste kohaselt IV lisa D osas pealkirja all „viljelus” registreeritud heitkogustest väiksemad või nendega võrdsed, ning lisab aruandele võimaluse korral sellise loetelu ning kõnealuse loetelu koostamiseks kasutatud meetodi kirjelduse ja andmed. Vajadusel lisatakse aruandele asjakohased ettepanekud.

5. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2012 ning pärast seda iga kahe aasta järel aruande IV lisa B ja E osa prognoositavate tüüpiliste ja vaikeväärtuste kohta, pöörates erilist tähelepanu transpordist ja töötlemisest tulenevatele heitkogustele ja võib vajadusel otsustada neid väärtusi korrigeerida. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

6. Komisjon esitab hiljemalt 31. detsembriks 2010 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles antakse ülevaade kaudsete maakasutuse muudatuste mõju kohta kasvuhoonegaasi heitkogustele ning käsitletakse nimetatud mõju vähendamise viise. Aruandele lisatakse vajaduse korral ettepanek, mis põhineb parimatel kättesaadaval teaduslikel tõenditel, sisaldades konkreetseid meetodeid, et võtta arvesse kaudsetest maakasutuse muudatustest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenevaid heitkoguseid, tagades vastavuse käesoleva direktiiviga, eelkõige artikli 7b lõikega 2.

⁽¹⁾ ELT L 154, 21.6.2003, lk 1.

▼M4

See ettepanek sisaldab vajalikke kaitsemeetmeid, et tagada kindlus enne kõnealuste meetodite kohaldamist tehtud investeeringutele. Nende käitiste osas, mis tootsid biokütust enne 2013. aasta lõppu, ei too esimeses lõigus osutatud meetmete kohaldamine enne 31. detsembrist 2017 kaasa seda, et nendes käitistes toodetud biokütuseid ei peeta käesolevas direktiivis sätestatud säästlikkuse nõuetele vastavaks, kui neid muidu oleks nõuetele vastavaks peetud, eeldusel et nende biokütuste abil saavutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähemalt 45 % vähendamise. Seda kohaldatakse biokütuste käitiste mahtudele 2012. aasta lõpust.

Euroopa Parlament ja nõukogu püüavad hiljemalt 31. detsembriks 2012 võtta vastu otsused selliste komisjoni esitatud ettepanekute kohta.

7. IV lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga, sealhulgas lisades sama või muu tooraine puhul täiendavate biokütuste tootmisviiside väärtused ning kohandades C osas sätestatud meetodikat. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Seoses IV lisa sätestatud vaikeväärtuste ja meetodikaga tuleks erilist tähelepanu pöörata:

- jäätmete ja jääkide arvestamise meetodile;
- kaassaaduste arvestamise meetodile;
- koostootmise arvestamise meetodile ning
- põllumajanduskultuuride jääkidele antud kaassaaduste seisundile.

Loomsete või taimsete õlide jäätmetest toodetud biodiisli vaikeväärtused vaadatakse läbi nii kiirelt kui võimalik.

Kõikide IV lisa vaikeväärtuste loetelus tehtavate kohanduste või muudatuste puhul peetakse kinni järgmisest:

- a) kui teguri panus üldisesse heitkogusesse on väike või kui muutus on piiratud või kui tegelike väärtuste kindlakstegemine on väga kulukas või keerukas, on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsesside tüüpilised väärtused;
- b) kõikidel muudel juhtudel on vaikeväärtused tavapäraste tootmisprotsessidega võrreldes konservatiivsed.

8. Koostatakse üksikasjalikud määratlused, sealhulgas IV lisa C osa punktis 9 sätestatud kategooriate nõutavad tehnilised spetsifikatsioonid. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼ M4*Artikkel 7e***Biokütuste säästlikkust käsitlevad rakenduseeskirjad ja aruanded**

1. Artikli 7b lõike 3 teises lõigus, artikli 7c lõike 3 kolmandas lõigus, artikli 7c lõikes 6, artikli 7c lõikes 8, artikli 7d lõikes 5, artikli 7d lõike 7 esimeses lõigus ja artikli 7d lõikes 8 osutatud rakendusmeetmete puhul võetakse täiel määral arvesse ka direktiivi 2009/28/EÜ eesmärke.

2. Artikli 7b lõikes 7, artikli 7c lõikes 2, artikli 7c lõikes 9, artikli 7d lõigetes 4 ja 5 ning artikli 7d lõike 6 esimeses lõigus osutatud komisjoni aruanded, mis esitatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule, ning artikli 7c lõike 3 esimese ja viienda lõigu ning artikli 7d lõike 2 kohaselt esitatavad aruanded ja teave koostatakse ja edastatakse nii käesolevat direktiivi kui ka direktiivi 2009/28/EÜ silmas pidades.

▼ M2*Artikkel 8***Vastavuse järelevalve ja aruandlus**▼ M4

1. Liikmesriigid teostavad bensiini ja diislikütuse artiklite 3 ja 4 nõuetele vastavuse järelevalvet Euroopa standardites EN 228:2004 ja EN 590:2004 osutatud analüütiliste meetodite alusel.

▼ M2

2. Liikmesriigid kehtestavad kütusekvaliteedi järelevalvesüsteemi kooskõlas asjakohase Euroopa standardi nõuetega. Alternatiivset kütusekvaliteedi järelevalvesüsteemi võib lubada tingimusel, et see tagab samaväärselt usaldatavad tulemused.

3. Iga aasta 30. juuniks esitavad liikmesriigid aruande riigi kütusekvaliteedi andmete kohta eelmisel kalendriaastal. Esimene aruanne esitatakse 30. juuniks 2002. Alates 1. jaanuarist 2004 peab kõnealuse aruande vorm vastama asjakohases Euroopa standardis kirjeldatule. Lisaks esitab liikmesriik aruande oma territooriumil turustatud bensiini ja diislikütuse üldkoguse ning maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg pliivaba bensiini ja diislikütuse turustatud kogused. Lisaks esitab liikmesriik igal aastal aruande oma territooriumil turustatud maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg bensiini ja diislikütuse kättesaadavuse kohta asjakohaselt tasakaalustatud geograafilisel alusel.

4. Komisjon tagab, et vastavalt lõikele 3 esitatud teave tehakse asjakohaste vahenditega viivitamata kättesaadavaks. Komisjon avaldab igal aastal, ja esimest korda 31. detsembriks 2003, ettekande tegeliku kütusekvaliteedi kohta eri liikmesriikides ning maksimaalse väävlisisaldusega 10 mg/kg kütuste geograafilise hõlmavuse kohta, eesmärgiga anda ülevaade kütusekvaliteedi andmetest eri liikmesriikides.

▼ **M4***Artikkel 8a***Metallilisandid**

1. Komisjon hindab metallilisandite kütustes kasutamise ohtu tervisele ja keskkonnale ja töötab selleks välja katsemeetodi. Ta esitab oma järeldused Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2012.

2. Kuni lõikes 1 osutatud katsemeetodi väljatöötamiseni piiratakse metallilisandi metüülsüklopentadienülmangaan trikarbonüüli (MMT) kasutamist kütustes alates 1. jaanuarist 2011 kuni 6 mg mangaani liitri kohta. Alates 1. jaanuarist 2014 on nimetatud piirang 2 mg mangaani liitri kohta.

3. Lõikes 2 sätestatud MMT sisalduse piirang kütuses vaadatakse lõikes 1 osutatud katsemeetodiga teostatud hindamise tulemuste alusel läbi. Kui riskianalüüs seda õigustab, võib sisaldust vähendada nullini. Sisaldust ei või suurendada, välja arvatud juhul, kui riskianalüüs seda õigustab. Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Liikmesriigid tagavad, et märgistus kütuse metallilisan-disalduse kohta paigaldatakse kõikidesse punktidesse, kus metallilisandiga kütus tarbijatele kättesaadavaks tehakse.

5. Märgistusel peab olema järgmine tekst: „Sisaldab metallilisan-deid”.

6. Märgistus kinnitatakse selgelt nähtaval viisil kohta, kus on esitatud teave kütuselüügi kohta. Märgistus peab olema selgelt nähtava ja kergesti loetava suuruse ja kirjaga.

*Artikkel 9***Aruandlus**

1. Komisjon esitab 31. detsembriks 2012 ja seejärel iga kolme aasta järel Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, lisades sellele vajaduse korral ettepaneku käesoleva direktiivi muutmiseks. Selles aruandes võetakse eelkõige arvesse järgmist:
 - a) autotehnoloogia kasutamine ja areng, eelkõige bensiinis ja diislikütuses lubatud maksimaalse biokütusesisalduse suurendamise teostatavus ning vajadus üle vaadata artikli 3 lõikes 3 nimetatud kuupäev;

 - b) ühenduse poliitika maanteesõidukite CO₂ heidete kohta;

 - c) võimalus kohaldada II lisa nõudeid, eelkõige polütsükliliste aromaatsete süsivesinike piirväärtusi väljaspool teid kasutatavate liikurmasinate (sealhulgas siseveelaevade), põllu- ja metsamajanduslike traktori ning väikelaevade suhtes;

▼ **M4**

- d) kütustes detergentide kasutamise suurendamine;
- e) muude metallilisandite kui MMT kasutamine kütustes;
- f) bensiinis ja diislikütuses kasutatavate komponentide üldkogus, võttes arvesse ühenduse keskkonnavalaseid õigusakte, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik) ⁽¹⁾ ja selle tütdirektiivide eesmärgi;
- g) artikli 7a lõikes 2 sätestatud kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärgi tagajärjed heitkogustega kauplemise süsteemile;
- h) võimalik vajadus kohandada artikli 2 lõikeid 6 ja 7 ning artikli 7a lõike 2 punkti b, et hinnata võimalikke panuseid kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi (kuni 10 % aastaks 2020) täitmisesse. Need kaalutlused peavad põhinema sellel, milline on ühenduses võimalus vähendada kütuste ja energia elutsükli jooksul tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid, võttes eelkõige arvesse süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise keskkonnaohutute tehnoloogiate ja elektriliste maanteesõidukite arengut ning heitkoguste vähendamise vahendite kulutasuvust, nagu on osutatud artikli 7a lõike 2 punktis b;
- i) võimalus kehtestada lisameetmed tarnijatele, et nad vähendaksid kütuse elutsükli jooksul energiaühiku kohta tekkivate kasvuhoonegaaside heitkoguseid 2 % võrreldes artikli 7a lõike 5 punktis b osutatud kütuse alusstandardiga, kasutades selleks direktiivis 2003/87/EÜ sätestatud tingimustel Kyoto protokollu puhta arengu mehhanismi kaudu ostetud ühikuid, et hinnata edasist võimalikku panust kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi (kuni 10 % aastaks 2020) saavutamisse, nagu on osutatud käesoleva direktiivi artikli 7a lõike 2 punktis c;
- j) ajakohastatud kulude-tulude ja mõjuanalüüs maksimaalse lubatud aururõhu vähendamise kohta bensiinis suveperioodil alla 60 kPa.

2. Komisjon esitab hiljemalt 2014. aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, milles käsitletakse artiklis 7a osutatud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise eesmärgi saavutamist aastaks 2020, võttes arvesse vajadust kooskõla järele selle eesmärgi ja direktiivi 2009/28/EÜ artikli 3 lõikes 3 seoses taastuvenergia osakaaluga transpordis osutatud eesmärgi vahel, arvestades kõnealuse direktiivi artikli 23 lõikes 8 ja artikli 23 lõikes 9 osutatud aruandeid.

Komisjon lisab oma aruandele vajaduse korral ettepaneku eesmärgi muutmiseks.

⁽¹⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

▼ M2*Artikkel 9a***Sanktsioonid**

Liikmesriigid määravad kindlaks sanktsioonid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumise korral. Kindlaksmääratud trahvid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

▼ B*Artikkel 10***Tehnika arengule kohandamise kord**▼ M4

1. Kui I või II lisa sätetatud lubatud analüütilisi meetodeid on vaja kohandada tehnika arenguga, võib muudatused, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, vastu võtta vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. Ka III lisa võib kohandada tehnika ja teaduse arenguga. Kõnealune meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 11 lõikes 4 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼ B

2. Sellise kohandamise tulemuseks ei tohi olla käesolevas direktiivis sätetatud piirväärtuste otsene või kaudne muutmine ega ka nende kohaldamise alguskuupäevade mis tahes muutmine.

▼ M4*Artikkel 11***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab kütusekvaliteedi komitee, välja arvatud lõikes 2 osutatud juhtudel.

2. Biokütuste säästlikkusega seotud küsimustes artiklite 7b, 7c ja 7d alusel abistab komisjoni biokütuste ja vedelate biokütuste säästlikkuse komitee, millele osutatakse direktiivi 2009/28/EÜ artikli 25 lõikes 2.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

▼ B*Artikkel 12***Bensiini ja diislikütuse kvaliteediga seotud direktiivide kehtetuks tunnistamine ja muutmine**

1. Direktiivid 85/210/EMÜ, 85/536/EMÜ ja 87/441/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2000.

▼B

2. Direktiivi 93/12/EMÜ muudetakse, jättes artikli 1 lõike 1 punkt b ja artikli 2 lõige 1 välja alates 1. jaanuarist 2000.

*Artikkel 13***Siseriiklikku õigusesse ülevõtmine**

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 1. juulil 1999. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid meetmeid alates 1. jaanuarist 2000.

Kui liikmesriigid need meetmed võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetavate siseriiklike põhiliste õigusnormide tekstid.

▼M4**▼B***Artikkel 15***Direktiivi jõustumine**

Direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

*Artikkel 16***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼ **M4**

I LISA

**OTTOMOOTORIGA KASUTAMISEKS
TURUSTATAVATE SÕIDUKITES KESKKONNAKAITSELISED
SPETSIFIKATSIOONID**

Liik: Bensiin

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Minimaalne	Maksimaalne
Uurimismeetodil määratud oktaaniarv		95 ⁽³⁾	—
Mootorimeetodil määratud oktaaniarv		85	—
Küllastunud aururõhk suveperioodil ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Fraktsioonkoostis:			
— aurustunud 100 °C juures	% v/v	46,0	—
— aurustunud 150 °C juures	% v/v	75,0	—
Süsivesinike analüüs:			
— olefiinid	% v/v	—	18,0
— aromaatsed süsivesinikud	% v/v	—	35,0
— benseen	% v/v	—	1,0
Hapnikusisaldus	% m/m		3,7
Hapnikuühendid			
— metanool	% v/v		3,0
— etanool (stabilisaatorid võivad olla vajalikud)	% v/v		10,0
— isopropüülalkohol	% v/v	—	12,0
— tertbutüülalkohol	% v/v	—	15,0
— isobutüülalkohol	% v/v	—	15,0
— eetrid, mille molekulis on 5 või enam süsinikuaatomit	% v/v	—	22,0
— muud hapnikuühendid ⁽⁶⁾	% v/v	—	15,0
Väävlisisaldus	mg/kg	—	10,0
Pliisisaldus	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ ► **M5** Kasutatakse standardis EN 228:2008 määratletud katsemeetodeid. Liikmesriigid võivad vastu võtta asendusstandardis EN 228:2008 määratletud analüütilise meetodi, kui on võimalik tõendada, et see tagab vähemalt sama mõõtetäpsuse ja sama täpsusetaseme kui asendatav analüütiline meetod. ◀

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis antud väärtused on tegelikud väärtused. Nende piirväärtuste kindlaksmääramisel on kasutatud dokumendis EN ISO 4259:2006 „Naftatooted – katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine” sisalduvaid tingimusi ning miinimumväärtuse kindlaksmääramisel on arvesse võetud 2R minimaalset erinevust üle nulli (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse standardis EN ISO 4259:2006 kirjeldatud kriteeriumide põhjal.

⁽³⁾ Liikmesriigid võivad otsustada jätkuvalt lubada viia turule tavalist pliivaba bensiini, mille minimaalne mootori oktaaniarv (MON) on 81 ja uurimismeetodil määratud oktaaniarv (RON) 91.

⁽⁴⁾ Suveperiood algab hiljemalt 1. mail ja kestab vähemalt 30. septembrini. Liikmesriikides, kus suvine õhutemperatuur on madal, algab suveperiood hiljemalt 1. juunil ja kestab vähemalt 31. augustini.

⁽⁵⁾ Liikmesriikides, kus suvine õhutemperatuur on madal ja kellele kehtib artikli 3 lõigetes 4 ja 5 nimetatud erand, on maksimaalne aururõhk 70 kPa. Liikmesriikides, kellele kehtib artikli 3 lõikes 4 nimetatud erand etanooli sisaldava bensiini kohta, on maksimaalne aururõhk 60 kPa, millele lisandub III lisas sätestatud aururõhu erand.

⁽⁶⁾ ► **M5** Muud monoalkoholid ja eetrid, mille lõplik keemispunkt ei ole kõrgem standardis EN 228:2008 määratletud keemispunktist. ◀

▼ **M4**

II LISA

**DIISELMOOTORITEGA SÕIDUKITES KASUTAMISEKS
TURUSTATAVATE KÜTUSTE KESKKONNAKAITSELISED
SPETSIFIKATSIOONID**

Liik: **Diislikütus**

Parameeter ⁽¹⁾	Ühik	Piirväärtused ⁽²⁾	
		Minimaalne	Maksimaalne
Tsetaaniarv		51,0	—
Tihedus 15 °C juures	Kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Fraktsioonkoostis:			
— 95 % aurustub temperatuuril:	°C	—	360,0
Polütsüklilised aromaatsed süsivesinikud	% m/m	—	8,0
Väävlisisaldus	mg/kg	—	10,0
Rasvhappe metüülestriite sisaldus – EN 14078	% v/v	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ ► **M5** Kasutatakse standardis EN 590:2009 määratletud katsemeetodeid. Liikmesriigid võivad vastu võtta asendusstandardis EN 590:2009 määratletud analüütilise meetodi, kui on võimalik tõendada, et see tagab vähemalt sama mõõtetäpsuse ja sama täpsusetaseme kui asendatav analüütiline meetod. ◀

⁽²⁾ Spetsifikatsioonis esitatud väärtused on tegelikud väärtused. Nende piirväärtuste kindlaksmääramisel on kasutatud dokumendis EN ISO 4259:2006 „Naftatooted – katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine” sisalduvaid tingimusi ning miinimumväärtuse kindlaksmääramisel on arvesse võetud 2R minimaalset erinevust üle nulli (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse standardis EN ISO 4259:2006 kirjeldatud kriteeriumide põhjal.

⁽³⁾ Rasvhappe metüülestriid vastavad standardile EN 14214.

▼ **M5***III LISA***BIOETANOOLI SISALDAVA BENSIINI AURURÕHU LUBATUD ERAND**

Bioetanooli sisaldus (%v/v)	Aururõhuga seotud lubatud erand (kPa ⁽¹⁾)
0	0
1	3,7
2	6,0
3	7,2
4	7,8
5	8,0
6	8,0
7	7,9
8	7,9
9	7,8
10	7,8

⁽¹⁾ Spetsifikatsioonis esitatud väärtused on tegelikud väärtused. Nende piirväärtuste kindlaksmääramisel on kasutatud dokumendis ISO 4259 „Naftatooted - katsetusmeetodite täpsusandmete kindlaksmääramine ja kohaldamine” sisalduvaid tingimusi ning miinimumväärtuse kindlaksmääramisel on arvesse võetud 2R minimaalset erinevust üle nulli (R = korduvteostatavus). Üksikute mõõtmiste tulemusi tõlgendatakse standardis ISO 4259 (avaldatud 2006. a) kirjeldatud kriteeriumide põhjal.

Aururõhuga seotud lubatud erand tabelis loetletud väärtuste vahepeale jääva bioetanoolisisalduse kohta määratakse kindlaks lineaarse ekstrapoleerimise teel, kasutades vahepealsest väärtusest vahetult üles- ja allapoole jäävat bioetanooli sisaldust.

▼M4

IV LISA

VALEMID BOKÜTUSTE ELUTSÜKLI JOOKSUL TEKKIVATE
KASVUHOONEGAASIDE ARVUTAMISEKSA. Biokütuste tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki
maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheiteid

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	Kasvuhonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
Suhkrupreedist toodetud etanool	61 %	52 %
Nisuetanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	32 %	16 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	32 %	16 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	45 %	34 %
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	53 %	47 %
Nisust toodetud etanool (põhk soojuse ja elektri koostootmise käitises tootmisprotsessis kasutatava kütusena)	69 %	69 %
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	56 %	49 %
Suhkruroost toodetud etanool	71 %	71 %
(etüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa (ETBE)	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
(<i>tert</i> -amüül-etüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa (TAEE)	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	45 %	38 %
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	58 %	51 %
Sojaoast toodetud biodiisel	40 %	31 %
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	36 %	19 %
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumisega õlipressimisetevõttes)	62 %	56 %
Taimse või loomse (*)õli jääkidest toodetud biodiisel	88 %	83 %
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	51 %	47 %
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	65 %	62 %
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	40 %	26 %
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumisega õlipressimisetevõttes)	68 %	65 %

▼M4

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	58 %	57 %
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	80 %	73 %
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	84 %	81 %
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	86 %	82 %

(*) Välja arvatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad) ⁽¹⁾, 3. kategooria materjaliks liigitatud loomsetest kõrvalsaadustest toodetav õli.

B. 2008. aasta jaanuaris turul mitteleidunud või turul üksnes tühistes kogustes leidunud uute biokütuste prognoositavad tüüpilised ja vaikeväärtused, kui nende tootmisel ei teki maakasutuse muutumise tõttu süsiniku netoheitmeid

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise tüüpiline väärtus	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemise vaikeväärtus
Nisuõlgedest toodetud etanool	87 %	85 %
Puidujäätmetest toodetud etanool	80 %	74 %
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	76 %	70 %
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	95 %	95 %
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	93 %	93 %
Puidujäätmetest toodetud DME (dimetüüleeter)	95 %	95 %
Energiametsast saadud puidust toodetud DME (dimetüüleeter)	92 %	92 %
Puidujäätmetest toodetud metanool	94 %	94 %
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	91 %	91 %
MTBE (metüül- <i>tert</i> -butüüleeter) taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

C. Metoodika

1. Transpordis kasutatavate kütuste, biokütuste tootmisest ja kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{id} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

kus:

E = kütuse kasutamisest tulenev koguheitmeid;

e_{ec} = tooraine kaevandamisel või viljelusel tekkinud heitkogus;

e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenev aastapõhine heitkogus;

⁽¹⁾ EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1.

▼ **M4**

- e_p = töötlemisel tekkinud heitkogus;
- e_{td} = jaotamise ja transpordi käigus tekkinud heitkogus;
- e_u = kasutatavast kütusest tulenev heitkogus;
- e_{sca} = põllumajanduse parema juhtimise abil süsiniku mulda kogunemisest tulenev heitkoguste vähenemine;
- e_{ccs} = süsiniku kogumisest ja geoloogilisest säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine;
- e_{ccr} = süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine ning
- e_{ee} = koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenev heitkoguste vähenemine.

Masinate ja seadmete tootmisel tekkinud heitkoguseid arvesse ei võeta.

- Kütuse kasutamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkogust (E) väljendatakse CO₂-ekvivalendi grammides kütuse megadžauli kohta (gCO_{2eq}/MJ).
- Erandina punktist 2 võib transpordis kasutatavate kütuste puhul gCO_{2eq}/MJ arvutamisel väärtusi korrigeerida, et võtta arvesse kütuste erinevusi tehtud kasuliku töö ajal, väljendatuna km/MJ. Sellist korrigeerimist saab teha üksnes siis, kui tehtud kasuliku töö erinevused on tõestatud.
- Biokütuste kasutamisest tulenev kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemine arvutatakse järgmiselt:

$$VÄHENEMINE = (E_F - E_B)/E_F,$$

kus:

E_B = biokütuse koguheide ning

E_F = võrreldavatest fossiilkütustest tulenev heitkogus.

- Punkti 1 kohaldamisel arvesse võetavad kasvuhoonegaasid on CO₂, N₂O and CH₄. CO₂-ga ekvivalentsuse arvutamiseks määratakse kõnealustele gaasidele järgmised väärtused:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

- Tooraine kaevandamisel või viljelusel tekkinud heide (e_{cc}) sisaldab heidet, mis on tekkinud kaevandamise või viljelusprotsessi käigus, tooraine kogumisel, jäätmetest ja leketest ning kaevandamisel või viljelusel kasutatud toodete või kemikaalide tootmisel. CO₂ kogumist toormaterjali viljeluse ajal ei võeta arvesse. Kõikjal maailmas õlitootmispaikades õli põletamisest tekkinud kasvuhoonegaaside heitkoguste sertifitseeritud vähenemine arvatakse maha. Viljelusest tuleneva heite prognoositava koguse võib tegelike andmete kasutamise alternatiivina tuletada sellistest keskmistest näitajatest, mida kasutati vaikeväärtuste arvutamiseks kasutatud geograafilistest aladest väiksemate alade puhul.

▼ **M4**

7. Maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tuleneva aastapõhise heite (e_l) arvutamiseks jagatakse koguheide võrdset 20 aasta peale. Kõnealuse heite arvutamiseks kasutatakse järgmist valemit:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B^{(1)},$$

kus:

e_l = maakasutuse muudatusest tingitud süsinikuvaru muudatustest tulenevate kasvuhoonegaaside aastapõhised heitkogused (mõõdetakse CO₂-ekvivalendi massina biokütuse energia ühiku kohta);

CS_R = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses maa võrdluskasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimeistik). Maa võrdluskasutus on maakasutus, mis kehtis 2008. aasta jaanuaris või 20 aastat enne tooraine saamist, olenevalt sellest, kumb on hilisem;

CS_A = süsinikuvaru ühiku pindala kohta seoses tegeliku maakasutusega (mõõdetakse süsiniku massina ühiku pindala kohta, sealhulgas pinnas ja taimeistik). Juhul kui süsinikuvaru koguneb rohkem kui ühe aasta jooksul, võrdub CS_A -le antav väärtus hinnatava varuga pindalaühiku kohta kahekümne aasta pärast või kultuuri koristusküpseks saamisel olenevalt sellest, kumb on varem;

P = põllukultuuri produktiivsus (mõõdetakse biokütuse energia maaühiku pindala kohta aastas) ja

e_B = toetus 29 gCO_{2eq}/MJ biokütuse korral, kui biomass saadakse rikutud maalt, mis on taastatud, punktis 8 sätestatud tingimustel.

8. Toetust 29 gCO_{2eq}/MJ kohaldatakse, kui on esitatud tõendid, et asjaomane maa:

a) ei olnud 2008. aasta jaanuaris kasutuses põllumajanduslikul ega mingil muul eesmärgil; ning

b) kuulub ühte järgmistest kategooriatest:

i) oluliselt rikutud maa, sealhulgas varem põllumajanduslikul eesmärgil kasutatud maa;

ii) tugevalt saastatud maa.

Toetust 29 gCO_{2eq}/MJ rakendatakse kuni 10 aastat alates maa kasutuselevõttust põllumajanduslikul otstarbel, tingimusel et kategooriasse i kuuluval maal tagatakse süsinikuvarude pidev kasv ja erosiooni märkimisväärne vähenemine ning et kategooriasse ii kuuluva maa saastust vähendatakse.

9. Punkti 8 alapunktis b osutatud kategooriad määratletakse järgmiselt:

a) „oluliselt rikutud maa” – maa, mis on pikemat aega olnud kas märkimisväärselt sooldunud või sisaldanud märkimisväärselt vähe orgaanilist ainet ja olnud tugevalt erodeerunud;

⁽¹⁾ Jagatis, mis on saadud CO₂ molekulmassi (44,010 g/mol) jagamisel süsiniku molekulmassiga (12,011 g/mol) on võrdne väärtusega 3,664.

▼ **M4**

- b) „tugevalt saastatud maa” – tähendab maad, mis ei ole pinnase saastuse tõttu sobiv toiduainete ega sööda kasvatamiseks.

Sellise maa hulka kuulub maa, mille puhul teeb komisjon artikli 7c lõike 4 neljanda lõigu kohase otsuse.

10. Direktiivi 2009/28/EÜ V lisa C osa punkti 10 kohaselt vastu võetud maa süsinikuvaru arvutamise juhendit kasutatakse käesoleva direktiivi kohaldamisel maa süsinikuvarude arvutamiseks.
11. Töötlemisel tekkinud heide (e_p) sisaldab heidet, mis on tekkinud töötlemisprotsessi käigus, jäätmetest ja leketest ning töötlemisel kasutatud toodete või kemikaalide tootmisel.

Kui võetakse arvesse sellise elektri tarbimist, mis ei ole toodetud kütuse tootmise ettevõttes, eeldatakse, et kõnealuse elektri tootmisest ja jaotamisest tulenevate kasvuhoonegaaside heitkoguste intensiivsus on võrdne määratletud piirkonnas elektri tootmisest ja jaotamisest tuleneva heite keskmise intensiivsusega. Erandina kõnealusest eeskirjast võivad tootjad kasutada ühe elektrijaama keskmist väärtust kõnealuse elektrijaama poolt toodetud elektri puhul, kui see jaam ei ole elektrivõrguga ühendatud.

12. Transpordist ja jaotusest tulenev heide (e_{td}) sisaldab heidet, mis tuleneb tooraine ja pooltoodete transpordist ja ladustamisest ning valmistoodete ladustamisest ja jaotamisest. Käesolevat punkti ei kohaldata jaotamise ja transpordi käigus tekkinud heite suhtes, mida võetakse arvesse vastavalt punktile 6.
13. Kasutatavast kütusest tulenevat heidet (e_u) loetakse nulliks biokütuste puhul.
14. Süsiniku kogumisest ja geoloogilisest säilitamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{ccs}), mida ei ole juba arvesse võetud e_p väärtuses, piirdub heitega, mida välditakse kütuse kaevandamise, transpordi, töötlemise ja jaotusega otseselt seotud eraldunud CO₂ kogumise ja säilitamisega.
15. Süsiniku kogumisest ja asendamisest tulenev heitkoguste vähenemine (e_{ccr}) piirdub CO₂ kogumise kaudu välditud heitega, mille puhul süsinik pärineb biomassist ning seda kasutatakse kaubatoodetes ja -teenustes kasutatava fossiilse päritoluga CO₂ asendamiseks.

16. Koostootmisel tekkinud elektri ülejäägi kasutamisest tulenevat heitkoguste vähenemist (e_{ee}) võetakse arvesse seoses elektri ülejäägiga, mille puhul elekter on toodetud koostootmist kasutavate kütuse tootmise süsteemidega, välja arvatud juhul, kui koostootmiseks kasutatav kütus on muu kaassaadus kui põllumajanduskultuuri jääk. Kõnealuse elektri ülejäägi arvessevõtmisel eeldatakse, et koostootmisüksuse suurus on väiksem, mis on koostootmisüksuse jaoks vajalik, et tekitada kütuse tootmiseks vajalik kogus soojust. Kõnealuse elektri ülejäägiga seotud kasvuhoonegaaside heitkoguste vähenemist käsitletakse võrdsena kasvuhoonegaaside kogusega, mis oleks eraldunud, kui sama kogus elektrit oleks toodetud elektrijaamas, mis kasutab sama kütust kui koostootmisüksus.

▼M4

17. Kui kütuse tootmise protsessi käigus toodetakse kombineerituna kütust, mille heitkogused arvutatakse välja, ning veel üht või mitut toodet lisaks („kaassaadused“), jagatakse kasvuhoonegaaside heitkogused kütuse või selle vahetoote ja kaassaaduste vahel proportsionaalselt nende energiasaldusega (mis määratakse kindlaks väiksema kütteväärtusega muude kaassaaduste puhul kui elekter).
18. Punktis 17 osutatud arvutuse tegemiseks on jagatavad heitkogused $e_{ec} + e_l$ + need fraktsioonid e_p , e_{rd} ja e_{ee} -st, mis eralduvad kuni protsessi selle etapini (kaasa arvatud), mil kaassaadus toodetakse. Kui kaassaadustele jaotumine on leidnud aset olelustusükli varasemas protsessietapis, kasutatakse viimases sellises protsessietapis kütuse vahesaadusele omistatud heitkoguste fraktsiooni sel eesmärgil kõnealuste heitkoguste kogusumma asemel.

Biokütuste puhul võetakse selle arvutuse eesmärgil arvesse kõik kaassaadused, sealhulgas elekter, mis ei kuulu punkti 16 reguleerimisalasse, välja arvatud põllumajanduskultuuride jäägid, sealhulgas õled, suhkruroo pressimisjäätmel, terakestad, maisitölvikud ja pähklikoored. Negatiivse energiasaldusega kaassaaduste energiasalduse väärtus on arvutuse tegemise eesmärgil null.

Jäätmete, põllumajanduskultuuride jääkide, sealhulgas õlgede, suhkruroo pressimisjätmete, terakestade, maisitölvikute ja pähklikoorte ning töötlemisjääkide, sealhulgas toorglütseriini (rafineerimata glütseriin) olelustusükli kasvuhoonegaaside heitkogused võrduvad nulliga kuni kõnealuste materjalide kogumise protsessini.

Rafineerimistehastes toodetud kütuste puhul on rafineerimistehas punktis 17 osutatud arvutuse tegemise eesmärgil kasutatav analüüsiüksus.

19. Biokütuste puhul on punktis 4 osutatud arvutuse tegemisel võrreldav fossiilkütus E_F kõige hilisem teadaolev tegelik keskmine heitkogus, mis tuleneb ühenduses tarbitud fossiilsest bensiinist ja diislist, ning millest on teada antud vastavalt käesolevale direktiivile. Kui sellised andmed ei ole kättesaadavad, kasutatakse väärtust 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

D. Biokütuste summeerimata väärtused

Viljeluse summeerimata väärtused: „ e_{ec} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupreedist toodetud etanool	12	12
Nisust toodetud etanool	23	23
Ühenduses maisist toodetud etanool	20	20
Suhkruroost toodetud etanool	14	14
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

▼M4

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	29	29
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	18	18
Sojaoast toodetud biodiisel	19	19
Palmiõlist toodetud biodiisel	14	14
Taimse või loomse (*) õli jääkidest toodetud biodiisel	0	0
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	30	30
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	18	18
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	15	15
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	30	30
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	0	0

(*) Välja arvatud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1774/2002 3. kategooria materjaliks klassifitseeritud loomsetest kõrvalsaadustest toodetud loomne õli.

Töötlemise (sealhulgas elektri ülejääk) summeerimata väärtused: „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupreedist toodetud etanool	19	26
Nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	32	45
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	32	45
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	21	30
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	14	19
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	1	1
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	15	21
Suhkruroost toodetud etanool	1	1

▼M4

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAEE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	16	22
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	16	22
Sojaoast toodetud biodiisel	18	26
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	35	49
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumisega õlipressimisettevõttes)	13	18
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	9	13
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	13
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	10	13
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	30	42
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumisega õlipressimisettevõttes)	7	9
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	4	5
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	14	20
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	8	11
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	8	11

Transpordi ja jaotamise summeerimata väärtused:
„*e_{td}*” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkrupreedist toodetud etanool	2	2
Nisust toodetud etanool	2	2
Ühenduses maisist toodetud etanool	2	2
Suhkruroost toodetud etanool	9	9

▼M4

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	1	1
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	1	1
Sojaoast toodetud biodiisel	13	13
Palmiõlist toodetud biodiisel	5	5
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	1	1
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	1	1
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli	5	5
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	1	1
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	3	3
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	5	5
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	4	4

Viljelus, töötlemine, transport ja jaotamine kokku

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkruppeedist toodetud etanool	33	40
Nisust toodetud etanool (tootmisprotsessis kasutatav kütus täpsustamata)	57	70
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena ligniiti)	57	70
Nisust toodetud etanool (tootmisel tavalises põletuskatlas kasutatakse kütusena maagaasi)	46	55
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	39	44
Nisust toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena põhku)	26	26
Ühenduses maisist toodetud etanool (tootmisel soojuse ja elektri koostootmise käitises kasutatakse kütusena maagaasi)	37	43

▼ M4

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Suhkruroost toodetud etanool	24	24
ETBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
TAAE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne etanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	
Rapsiseemnest toodetud biodiisel	46	52
Päevalilleseemnest toodetud biodiisel	35	41
Sojaoast toodetud biodiisel	50	58
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess täpsustamata)	54	68
Palmiõlist toodetud biodiisel (tootmisprotsess metaani kogumisega õlipressimisettevõttes)	32	37
Taimse või loomse õli jääkidest toodetud biodiisel	10	14
Rapsiseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	41	44
Päevalilleseemnest toodetud hüdrogeenitud taimeõli	29	32
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess täpsustamata)	50	62
Palmiõlist toodetud hüdrogeenitud taimeõli (tootmisprotsess metaani kogumisega õlipressimisettevõttes)	27	29
Rapsiseemnest toodetud puhas taimeõli	35	36
Orgaanilistest olmejäätmetest toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	17	23
Märjast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	13	16
Kuivast sõnnikust toodetud biogaas, mida kasutatakse kui surumaagaasi	12	15

E. **2008. aasta jaanuaris turul mitteleidunud või turul üksnes tühistes kogustes leidunud uute biokütuste prognoositavad summeerimata vaikeväärtused**

Viljeluse summeerimata vaikeväärtused: „*e_{ec}*” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	3	3
Puidujäätmetest toodetud etanool	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	6	6

▼ M4

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	4	4
Puidujäätmetest toodetud DME	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	5	5
Puidujäätmetest toodetud metanool	1	1
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	5	5
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Töötlemise (sealhulgas elektri ülejääk) summeerimata vaikeväärtused: „ $e_p - e_{ee}$ ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heite tüüpiline väärtus (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heite vaikeväärtus (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	5	7
Puidust toodetud etanool	12	17
Puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	0	0
Puidust toodetud DME	0	0
Puidust toodetud metanool	0	0
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Transportimise ja jaotamise summeerimata vaikeväärtused: „ e_{td} ” vastavalt käesoleva lisa C osas esitatud määratlusele

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	2	2
Puidujäätmetest toodetud etanool	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	2	2
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	3	3
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	2	2
Puidujäätmetest toodetud DME	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	2	2

▼ M4

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Puidujäätmetest toodetud metanool	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	2	2
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	

Viljelus, töötlemine, transport ja jaotamine kokku

Biokütuse tootmisviis	Kasvuhoonegaaside heitkoguste tüüpilised väärtused (gCO _{2eq} /MJ)	Kasvuhoonegaaside heitkoguste vaikeväärtused (gCO _{2eq} /MJ)
Nisuõlgedest toodetud etanool	11	13
Puidujäätmetest toodetud etanool	17	22
Energiametsast saadud puidust toodetud etanool	20	25
Puidujäätmetest toodetud Fischer-Tropschi diisel	4	4
Energiametsast saadud puidust toodetud Fischer-Tropschi diisel	6	6
Puidujäätmetest toodetud DME	5	5
Energiametsast saadud puidust toodetud DME	7	7
Puidujäätmetest toodetud metanool	5	5
Energiametsast saadud puidust toodetud metanool	7	7
MTBE taastuvatest energiaallikatest pärit osa	On võrdne metanooli puhul kasutatud tootmisviisi omaga	